

Georges Brassens: Špatná pověst (La mauvaise réputation)

přel. Jiří Dědeček, 1988

Ať už chci nebo nechci,
Nemám dobrou pověst ve vsi.
Ať jsem, kde jsem, každěj kouká,
Maj mě za divnýho brouka.
Já jim přitom ubližovat nebudu
Já klopýtám stezkou svýho osudu.
Ale dobří lidé těžce
Snášej osamělý pěšce.
Pomlouvaj mě denodenně
(Mimo němý, přirozeně).

Červenec je, státní svátky,
Ale já se držím zpátky.
Oknem slyším břešknou trubku,
Ale já si radši schrupnu.
Já jim přece ubližovat nebudu,
V průvodu bych dělal jenom ostudu.
Ale dobří lidé těžce
Snášej osamělý pěšce.
Kdekdo hrozí směrem ke mně
(Bezruký ne, samozřejmě).

Když vidím, jak ženou chlápka,
Kterej na trhu krad jabka,
Davu pod nohy v tu ránu
Kladu šlupky od banánu.
Já jim přece ubližovat nebudu,
Když nechám jít ubohýho pobudu.
Ale dobří lidé těžce
Snášej osamělý pěšce
Už se vztekle řítí ke mně
(Mimo chromý, samozřejmě).

Nemusím bejt jasnovidnej
Abych znal svůj osud bídnej:
Jen co najdou vhodnou šňůru,
Vytáhnou mě za krk vzhůru,
Ačkoliv jim ubližovat nebudu,
Jen tou jejich cestou s nima nepudu.
Ale dobří lidé těžce
Snášej osamělý pěšce.
S popravou si přijdou na svý
(Mimo slepý, to je jasný).